

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 23C/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825206114
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3825206114.1

Uznesenie

- 14 - 23C/94/2025

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E., pr. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom Šumavská 3, 821 08 Bratislava, IČO: 36 856 592, proti žalovanému: Mesto Partizánske, so sídlom Nám. SNP 212/4, 958 01 Partizánske, IČO: 00 310 905, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- 9 - 23C/94/2025

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 05.12.2025 **z a m i e t a .**

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

- 11 - 23C/94/2025

1. Žalobkyňa sa návrhom zo dňa 5.12.2025 domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktorým súd uloží žalovanému (odporcovi) povinnosť zdržať sa výkonu rozhodnutia žalovaného zo dňa 13.6.2024 Číslo: 413/2024/31084-12 a to až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 24Pc/45/2025 a uloženia povinnosti žalovanému do 3 dní od doručenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia oznámiť súdnemu exekútorovi Mgr. Nine Banášovej, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, aby sa zdržal výkonu exekúcie vedenej pod SP. zn. 377EX 375/25 na podklade exekučného titulu Rozhodnutia Mesta Partizánske zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

2. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa uviedla, že dňa 13.06.2025 správny orgán mesta Partizánske (žalovaný) svojim rozhodnutím zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12 uložil navrhovateľke povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu poskytovateľovi sociálnej služby, ktorým je mesto Partizánske, za sociálnu službu poskytovanú B. F., nar. XX.XX.XXXX bytom G. H. XXXX/XX, C. (ďalej tiež ako „matka“) v Zariadení opatrovateľskej služby v Partizánskom, a to na tom podklade, že žalobkyňa je dcérou prijímateľky danej sociálnej služby, a jej starobný dôchodok nie je postačujúci na úhradu plnej výšky sociálnej služby, pričom založil svoje rozhodnutie na ust. 73 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, v zmysle ktorého prechádza povinnosť platenia úhrady, resp. jej časti na plnoleté zaopatrené deti a rodičov, ak sa ich príjem spoločne neposudzuje a spoločne nezapočítava s príjmom prijímateľa sociálnej služby a po zaplatení úhrady im zostáva minimálne 1,65 násobok sumy životného minima. Povinnosť platiť úhradu za sociálnu službu príbuzným

však nie je bezpodmienečná a za splnenia predpokladov stanovených zákonom uvedená povinnosť zaniká. V zmysle § 73 ods. 13 druhej vety zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, ak existuje právoplatné rozhodnutie súdu o neurčení vyživovacej povinnosti zaopatreného plnoletého dieťaťa alebo rodiča voči prijímateľovi sociálnej služby, sú pri rozhodovaní podľa prvej vety obec a vyšší územný celok takým rozhodnutím viazaní. Z ustanovení zákona o rodine vyplýva, že deti majú zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim rodičom, ak to potrebujú, avšak pre rozpor s dobrými mravmi podľa 75 ods. 2 Zákona o rodine im nemusí vzniknúť a rodičovi zo strany súdu priznaná nebude. Takáto okolnosť môže napríklad nastať, ak priznanie výživného žiada rodič, ktorý sám riadnu starostlivosť, výchovu alebo výživu svojho dieťaťa, voči ktorému si nárok uplatňuje, zanedbával. Môže však vzniknúť opačná situácia, kedy je dieťa nútené žiadať súd o rozhodnutie, že mu vyživovacia povinnosť voči rodičovi nevznikla, lebo by nebola v súlade s pravidlami slušnosti a morálky, taktiež ide o prípady, kedy ide o rodiča, ktorý sám riadnu starostlivosť, výchovu alebo výživu svojho dieťaťa, voči ktorému si nárok uplatňuje, zanedbával. V zmysle týchto skutočností sa navrhovateľka návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 21.11.2025 domáha vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že voči svojej matke nemá vyživovaciu povinnosť od 27.05.2022. Matka žalobkyne, resp. prijímateľka sociálnej služby, o ňu ako o svoje dieťa neprejavovala dlhodobo pred umiestnením do domova sociálnych služieb záujem, ani jej neposkytovala riadnu starostlivosť či výživu, a to po dobu vyše 40 rokov. Matka o žalobkyňu ani jej brata nejavila od začiatku 80. rokov až do súčasnosti žiaden záujem, je osobou závislou na alkohole. Nemožno od žalobkyne rozumne a spravodlivo očakávať, že by si vzhľadom na vek, v ktorom o ňu prestala matka prejavovať záujem mohla objektívne vybudovať citový vzťah ako medzi rodičom a dieťaťom. Navrhovateľka má za to, že preto vyvodzovať z takéhoto nezvratiteľne nefunkčného rodinného vzťahu povinnosť prispievať na výživu matky je v rozpore so zásadami pravidiel morálky a dobrých mravov a povinnosť platiť na matku výživné za takejto situácie nemožno vyžadovať. Žalobkyňa sa nestotožňuje ani s postupom žalovaného, ktorý uložil povinnosť uhrádzať rozdiel za poskytnutú zdravotnú starostlivosť len žalobkyňi, bez účasti jej brata, vlastného syna prijímateľky sociálnej služby, čo považuje za nespravodlivé a arbitrárne. Žalobkyňa má za to, že sa malo konať s oboma deťmi poberateľky sociálnej služby, aby v prípade, že obe splňajú požiadavky v zmysle ust. 73 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, bola povinnosť rozdelená rovným dielom medzi obe deti. V súčasnosti v čase podávania tohoto návrhu je žalobkyňa povinná plniť si povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu poskytovateľovi sociálnej služby, ktorým je žalovaný od 265,47 eur do 283,77 eur v závislosti od počtu dní v mesiaci a to aj napriek tomu, že akékoľvek výživné poskytované matke je v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na výšku príjmu žalobkyne, jej vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére I. C., ako aj na skutočnosť, že povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu nebola určená bratovi žalobkyne, je plnenie si tejto povinnosti pre žalobkyňu likvidačné. Vedenie exekučného konania u súdneho exekútora Mgr. Niny Banášovej, pod sp. zn. 377EX 375/2511.09.2025 na vymoženie pohľadávky vo výške 3.658,52 eur s príslušenstvom exekučného konania v súčasnosti vzhľadom na výšku príjmu žalobkyne a jej náklady na život spolu s vyživovacou povinnosťou voči jej dcére, nie je schopná plniť aj povinnosti v zmysle uvedeného rozhodnutia žalovaného. Zároveň existuje reálny predpoklad, že súd rozhodne o tom, že žalobkyňa nemá voči matke vyživovaciu povinnosť, čo má vplyv aj na povinnosť platiť spomenutú časť úhrady za sociálnu službu. Práve v súhrne týchto vyššie uvedených skutočností navrhovateľka vzhliada potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a teda aj dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Ak by sa žalobkyňi neposkytla súdna ochrana neodkladným opatrením, pretrvávajúci výkon rozhodnutia žalovaného by bol pre žalobkyňu finančne likvidačný a zároveň by išlo o platby v prospech matky žalobkyne v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti zároveň navrhuje uložiť žalovanému povinnosť oznámiť súdnemu exekútorovi nariadené neodkladné opatrenie, aby sa zabezpečilo reálne zdržanie sa výkonu predmetného rozhodnutia žalovaného, keďže vec je v štádiu exekučného konania.

3. Súd sa oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu.

4. Z listín predložených žalobkyňou: Rozhodnutie Mesta Partizánske č. 413/2024/31084-12 zo dňa 13.6.2024, Návrh na neurčenie vyživovacej povinnosti zo dňa 21.11.2025, Rodný list žalobkyne, Rozsudok Okresného súdu v Topoľčanoch č.k.7C/179/84-17 zo dňa 4.9.1984, Pracovná zmluva žalobkyne, rodný list I. C., potvrdenie o návšteve školy I. C., Rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 26P/9/2014-15 zo dňa 20.05.2014, Upovedomenie o začatí exekúcie vydané súdnym exekútorom Mgr. Ninou Banášovou dňa 18.9.2025, mal súd za osvedčené:

5. Žalobkyňa je dcérou B. F.. Podľa rozhodnutia žalovaného - Mesta Partizánske č. 413/2024/31084-12 zo dňa 13.6.2024, B. F. je prijímateľkou sociálnej služby, ktorej poskytovateľom je Zariadenie opatrovateľskej služby v Partizánskom. Žalobkyňa je matkou I. C., ktorá je toho času študentka 2. ročníka denného štúdia Ekonomickej univerzity v Bratislave. Žalobkyňa je zamestnaná u zamestnávateľa: Sociálna poisťovňa, s tarifnou mzdou vo výške 976,- eur. Dňa 13.6.2024 Mesto Partizánske rozhodnutím č. 413/2024/31084-12 rozhodlo podľa § 80 písm. c) v spojení s § 73 ods. 13 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách o povinnosti žalobkyne platiť časť úhrady za sociálnu službu poskytovateľovi sociálnej služby, ktorým je mesto Partizánske (v Zariadení opatrovateľskej služby v Partizánskom), za sociálnu službu poskytovanú B. F., nar. XX.XX.XXXX bytom G. H. XXXX/XX, C. (matka žalobkyne) v Zariadení opatrovateľskej služby v Partizánskom vo výške 265,47 eur, 271,57 eur, 277,67 eur alebo 283,77 eur podľa počtu dní v mesiaci. Dňa 18.09.2025 súdny exekútor vo veci sp.zn. 377EX375/25 vo veci oprávneného Mesto Partizánske, Nám. SNP 212/24, Partizánske, IČO 00310905 (žalovaný) proti povinnej – žalobkyne vydal Upovedomenie o začatí exekúcie na vymoženie pohľadávky 3658,52 eur a trov právneho zastúpenia pri exekúcii 210,- eur na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie č. 413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 vydaného Mesto Partizánske a poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica na vykonania exekúcie č.6125380996 zo dňa 11.09.2025. Žalobkyňa voči svojej matke podala na súd návrh zo dňa 21.11.2025 o neurčenie vyživovacej povinnosti od 22.05.2022, o ktorom návrhu sa vedie konanie na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 24Pc/45/2025.

6. Podľa § 324 ods. 1 až 3 C.s.p., (1) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. (2) Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. (3) Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

7. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 330 ods. 1 C.s.p. súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

12. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 73 ods. 13 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách, ak nedôjde k uzatvoreniu zmluvy podľa odseku 12 medzi poskytovateľom sociálnej služby a zaopatrenými plnoletými deťmi alebo rodičmi, obec alebo vyšší územný celok vydá rozhodnutie v rozsahu svojej pôsobnosti o povinnosti týchto fyzických osôb zaplatiť úhradu tomuto poskytovateľovi sociálnej služby za sociálnu službu alebo jej časť za prijímateľa sociálnej služby, ktorému nevznikne povinnosť platiť úhradu za sociálnu službu alebo jej časť. Právoplatným rozhodnutím súdu o neurčení vyživovacej povinnosti zaopatreného plnoletého dieťaťa alebo rodiča voči prijímateľovi sociálnej služby sú pri rozhodovaní podľa prvej vety obec a vyšší územný celok viazaní. Na účely rozhodovania podľa prvej vety má v konaní zaopatrené plnoleté dieťa, rodič a poskytovateľ sociálnej služby podľa prvej vety postavenie účastníka konania. Prijímateľ sociálnej služby má na účely tohto rozhodovania postavenie zúčastnenej osoby.

14. Podľa § 3 C.s.p. prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

15. Podľa § 4 C.s.p. iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej S.s.p.) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach stanovených týmto zákonom a podľa § 6 ods. 1 rovnakého zákona správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa ust. § 200 zákona č. 133/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

18. Podľa ust. § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní a ani v inom konaní nemožno voči exekútorovi nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti.

19. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie, a to vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Podmienkou pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie, vyžadujúcej neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku novej poruchy v právnom vzťahu. V dôsledku toho súdy o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodujú až po zistení skutkového stavu, ale už na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Miera osvedčenia potrebných skutočností sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo 3/2010 z 29.07.2010).

20. Žalobkyňa sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 a nasl. C.s.p., a to uloženia povinnosti žalovanému (1/ zdržať sa výkonu rozhodnutia a 2/ oznámiť nariadenie neodkladného opatrenia súdnemu exekútorovi v exekúcii), z dôvodu že s rozhodnutím žalovaného ako správneho orgánu a na podklade sa toho času už vedie exekúcia žalobkyňa nesúhlasí a ktorého správnosť rozhodnutia žalobkyňa spochybňuje a na existenciu povinnosti z neho pre ňu vyplývajúcu môže mať vplyv konanie ktoré vedie, o ktorom konaní súd z tvrdení žalobkyne a z príloh k návrhu zistil, že bol podaný voči inému subjektu ako žalovaný (a to voči matke v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza, sp.zn. 24Pc/45/2025).

21. Ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu SR, kompetenčného senátu (napr. 1SKomp/4/2022) aj o takomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má právomoc konať okresný súd, pretože rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v C.s.p., o ktorom rozhoduje vždy (v prvej inštancii) okresný súd (§ 324 ods. 2 C.s.p.). Zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (S.s.p.) neupravuje nielen neodkladné opatrenie, ale ani žiaden iný podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 S.s.p.) nie je takým inštitútom; nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. C.s.p. Správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 S.s.p. nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani o inom podobnom procesnom prostriedku ochrany.

22. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa C.s.p. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 C.s.p., súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci. Obdobne z § 336 a 337 C.s.p. možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 C.sp.) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý bude o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovať.

23. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov strán sporu s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov, neprejudikuje výsledok konania pred súdom a jeho zásahy a dôsledky, pokiaľ ide o právne postavenie povinnej osoby, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Z povahy neodkladného opatrenia spočívajúceho v nenakladaní s vecami alebo právami v zmysle cit. § 325 ods. 2 písm. c), d) C.s.p. vyplýva, že má zabezpečovací aj preventívny charakter. Povinnosť nenakladať s vecami alebo právami sa môže nariadiť len strane sporu, ktorá je tvrdným nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

24. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je teda výlučne vecou strany konania, ktorá navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, produkovať príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 C.s.p) a súd pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

25. Jednou zo základných náležitostí neodkladného opatrenia je opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok javí ako nedôvodný, predbežná ochrana nedôvodného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Žalobca je preto zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku môže žalobca dosiahnuť relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

26. Žalobkyňa však svojou argumentáciou, či už právnou alebo skutkovou neosvedčila dôvodnosť samotného nároku voči žalovanej procesnej strane (Mesto Partizánske), ktorému nároku sa navrhovaným procesným prostriedkom (nariadením neodkladného opatrenia má poskytnúť ochrana bezodkladnou úpravou pomerov medzi procesnými stranami.

27. Súd zo skutočností tvrdených žalobkyňou zistil, že aj napriek žalobkyňiným známym skutočnostiam (že jej matka má dve deti, a žalovaný ako správny orgán mal konať aj s jej bratom, že matka tak o žalobkyňu (ako aj o jej brata) o ňu začiatku od 80. rokov až doteraz nejavila záujem, že samá má vyživovaciu povinnosť, nedostatočný príjem žalobkyne, nepriaznivá sociálna situácia žalobkyne) a o ktorých mala vedomosť už v čase konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie žalovaného a ktorého výkon (exekúcia) sa toho času už realizuje a ktorého výkon, exekúciu týmto neodkladným opatrením žiada zdržať, opravný prostriedok voči nemu (voči rozhodnutiu žalovaného) nepodala a ani sa nedomáhala a ani toho času nedomáha jeho preskúmania zákonnými spôsobmi (žeby sa domáhala

nevyplýva z rozhodných skutočností tvrdených žalobkyňou). A preto tak vo vzťahu k žalovanému či už orgánu verejnej správy ale ani žalovanému ako poskytovateľovi sociálnej služby toho času neosvedčila existenciu nároku medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorému vzťahu sa má poskytnúť ochrana, tým že súd uloží neodkladným opatrením povinnosti žalovanému (Mesto Partizánske), ktorý nielen že vydal rozhodnutie, ktorého výkonu sa malo zdržať, ale ani Mestu Partizánske ako oprávnenej osoby, ktorej rozhodnutím č.413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 bolo priznané právo. Možno teda uzavrieť, že žalobkyňa neosvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorému žiada v tomto prípade poskytnúť ochranu.

28. Z rozhodných skutočností uvedených v návrhu taktiež vyplýva, že žalobkyňa si je vedomá svojej povinnosti uloženej jej rozhodnutím Mesta Partizánske č.413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 a má vedomosť že sa vedie aj exekučné konanie, pričom z rozhodných skutočností uvedených v návrhu je zrejmé že potom ako podala návrh o neurčenie výživného voči svojej matke nevyužila prostriedky exekučného práva upravené zákonom, Exekučným poriadkom, aby dočasne výkon rozhodnutia „zdržala“, a to práve z dôvodov ktoré uvádza v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vedenie konania majúceho vplyv na trvanie rozhodnutia ktorého výkon sa realizuje, jej nepriaznivá situácia).

29. V prípade začatia exekúcie je výkon exekúcie predovšetkým vecou súdneho exekútora, ktorý za týmto účelom môže využívať inštitúty upravené Exekučným poriadkom. Ak ich využitie vo výnimočných prípadoch z nejakého dôvodu neprichádza do úvahy, nie je vylúčené, aby sa jeden účastník exekučného konania proti druhému aj počas priebehu exekučného konania domáhal nariadenia určitého neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní. Aj napriek uvedenému však návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia však nie je možné vyhovieť, pretože súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, t.j. na exekučnú činnosť (§ 2 Exekučného poriadku); súdny exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestrane a nezávisle; pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní (§ 3 Exekučného poriadku); v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa (§ 5 ods. 1 Exekučného poriadku); vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku). Z uvedeného vyplýva, že Exekučný poriadok vylučuje nariadenie neodkladného opatrenia voči súdnemu exekútorovi v exekučnom aj inom konaní (§ 201 ods. 2 Exekučného poriadku). Na postup súdneho exekútora v exekučnom konaní dohliada exekučný súd. Súdny exekútor sa považuje za orgán verejnej moci. Ústavnoprávne je neprípustné, aby do kompetencie jedného orgánu verejnej moci zasahoval iný orgán verejnej moci. Preto je zakázané vo vzťahu k súdnemu exekútorovi pri výkone exekučnej činnosti nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zasahovalo do jeho ústavnej kompetencie vykonávať exekúciu. (J., D., K., A. a kol.; Exekučný poriadok, 3. vydanie, 2018; C.H.BECK). Z uvedeného potom vyplýva, že ak sa žalobkyňa ako povinná z rozhodnutia, exekučného titulu, domnieva že sú tu okolnosti (vedenie konania, ktoré ako tvrdí môže mať vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu), ktoré môžu ovplyvniť vykonateľnosť exekučného titulu (rozhodnutia zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12) má sa v prvom rade obrátiť na exekučný súd a využiť prostriedky upravené Exekučným poriadkom (odklad exekúcie, zastavenie exekúcie i prípadne za určitých okolností i inštitút procesného práva prerušenie konania, ktorého použite vzhľadom na ust. 200 Exekučného poriadku účinného od 1.4.2017 nie je vylúčené). Či tak učinila a s akým výsledkom z rozhodných skutočností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva.

30. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

31. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspešnej strane (súd návrh zamietol), t.j. voči komu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeroval, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

- 2 - 23C/94/2025

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prievidza (§ 355 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 písm. d) C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.